

Ajuntament de
Lloret de Mar

SAMLM
SERVEI D'ARXIU MUNICIPAL DE LLORET DE MAR

Pregó de la Festa de Sant Romà

Pregoner: Fermí Reixach i Garcia

Data: 9 de novembre de l'any 2017

Entra Fermí Reixach a escena recitant la cançó popular

La cançó del lladre

Quan jo n'era petitet
festejava i presumia,
espardenya blanca al peu
i mocador a la falsa.
Adéu, clavell morenet!
Adéu, estrella del dia!
I ara, que ne sóc grandet,
m'he posat a mala vida.
Me só posat a robar,
ofici de cada dia.
Vaig robar un traginer
que venia de la fira,
li prenguí tots els diners
i la mostra que duia.
Quan he tingut prou diners,
he robat també una nina,

Ajuntament de
Lloret de Mar

SAMLM
SERVEI D'ARXIU MUNICIPAL DE LLORET DE MAR

l'he robada amb falsedat,

dient que m'hi casaria.

La justícia m'ha pres

i en presó fosca en duia.

La justícia m'ha pres

i em farà pagar amb la vida.

Molt bona nit a tothom, lloretencs, Alcalde senyor Jaume Dulsat, senyor regidor de cultura Albert Robert i tota la gent de la platea que sou gent que cultiveu la cultura, es un orgull com a lloretenc i per això vull donar les gracies a les autoritats per deixar-me donar la sortida a les festes de Sant Romà 2017.

Res millor que començar les festes en aquest magnífic teatre i amb allò que m'ha donat la vida i em fa créixer com artista i esser humà. També vull donar les gràcies a la meva família, en especial al meu pare i la meva mare, als meus amics i al poble de Lloret de Mar.

Jo era un nen amb moltes inquietuds i amb moltes ganes d'observar la natura i sobretot el mar. Aquest ha estat un potent lligam amb Lloret.

La meva història d'amor amb el teatre va començar amb 14 anys a la vila. Comença un dia que vaig acompanyar la meva germana Neus al Casal de l'Obrera, a veure com ella feia el seu assaig de teatre, els pastorets, un gran clàssic del teatre amateur català al qual molts actors i actrius hem d'estar agraïts. Doncs aquell assaig, sense que jo ho pogués imaginar, va ser màgic, perquè va ser la primera vegada que vaig trepitjar un escenari. Resulta que un actor es va posar malat i la meva germana i els "teatrerus" del Casal em van fer pujar i patapam!, va ser amor a primera vista. I a sobre em va tocar fer de fúria de l'infern. Us imagineu a mi amb 15 anys cantant "Som les fúries de l'infern"?... (Canta les fúries de l'infern).

Ajuntament de
Lloret de Mar

SAMLM
SERVEI D'ARXIU MUNICIPAL DE LLORET DE MAR

Dies després vaig entrar a formar part del grup de teatre del Casal de l'Obrera , curiosament amb l'avi del que avui és l'alcalde de Lloret de Mar, el senyor Jaume Dulsat.

L'avi Jaume Dulsat va ser un dels senyors que em va fer estimar aquest ofici.

Recordo que el pare un dia treballant a la vinya em va dir:

“Fermí, m’han dit que fas molt be això de fer teatre. Treballar la terra no és per a tu. Ves a fer teatre”. I aquell consell que em va donar el meu pare ha estat un referent per a mi.

També he de donar gràcies al fet que em sento un privilegiat per haver treballat amb molts grans actors amb els quals vaig desenvolupar la meva professió fins arribar a ser un professional.

Una de les coses que m’agrada dir a la gent que vaig coneixent pel món, és que he nascut a Lloret de Mar, que el meu vincle emocional és tan i tan profund que ara, amb una perspectiva de persona que ha caminat per la vida, que ha visitat molts llocs, i que ha vist que la cultura i la identitat d’un poble són importants, me n’adono de la força que tenim com a vila cultural, de coses que només existeixen aquí, com unes paraules que només es diuen aquí, uns personatges únics sorgits al nostre poble. Tot això ho dic perquè vull que la meva arrel amb Lloret encara sigui més accentuada, més forta , més viva que mai, que com a vilatà em deixeu també posar llavors culturals: amb la poesia, amb la literatura , amb les arts escèniques i amb la cultura en general.

Em vull acomiadar, fent una reflexió a la gent de la vila de Lloret: siguem forts, lluitem, perquè la cultura és la identitat d’un poble, i aquesta identitat cultural és única i mai ens la poden robar.

Que comenci la festa! Gresca i xerinola a la vila de Lloret de Mar!

Visca la cultura i visca Catalunya!